

BŪK JAUNAS!

Kostui Fedaravičiui - šešiasdešimt. Nelengva patikėti, regint jį tokį veržlų, atkaklų, kūrybingą, kad jam gegutė jau tiek metelių atskaičiavo. Bet kiekvienas poetas ilgai išlieka jaunas širdimi, kuri kasdien džiaugiasi žmogaus grožiu ir gerumu.

Pirmą Kosto eilėraščių "Ir iš kur tiek drąsos?" perskaičiau 1957 metais rajoniniame laikraštyje, kuris tada vadinosi "Raudonasis artojas". O netrukus su mąsliu ir, kaip man tada pasirodė, droviu Nemunėlio Radviliškio vidurinės mokyklos abiturientu susitikau prie rajono laikraščio susibūrusio literatų būrelio susirinkime. Tik po daugelio metų sužinojau, kad Kostas į šį susirinkimą atkeliavo pėsčias (panašiai kaip Simonas Daukantas į Vilniaus universitetą) užpustytu keliu iš gimtojo Sklėriškio kaimo. Penkios valandos kelio į Biržus ir šešios valandos atgal. Tam, kad pamatytum gyvą rašytoją Petrą Skodžių, kitus literatus, kurių eilėraščiai tais metais dažnai būdavo spausdinami laikraštyje. Kai kurie iš jų taip ir netapo nei rašytojais, nei poetais, tačiau Kostas savo ištikimybę literatūrai ir kūrybai išsaugojo iki šiol.

Ir šiandien stebina lydinai nuo pat vaikystės Kosto meilė ir pagarba knygai, literatūrai, poezijai. Baigęs pedagoginį institutą jis dirbo Biržų pirmojoje vidurinėje, Pasvalio rajono Krinčino mokyklose. Čia ne tik pats kūrė, bet skatino kūrybai savo mokinius, kaip Vaižgantas atkakliai ieškojo jų

pirmuosiuose bandymuose "deimaničių", ruošė Krinčine garsius literatūros vakarus, kuriuose dalyvavo Eugenijus Matuzevičius, Kostas Snarskis, Petras Skodžius, kiti poetai ir rašytojai.

Poetinio meistriskumo aukštumas Kostui tikriausiai buvo V. Šekspyro sonetai, nes dar prieš keliolika metų jis rengėsi debiutuoti sonetų knyga, bet ji, pavadinta "Tu - moteris", pasirodė tik 1992-aisiais. Po jos, lyg margaspalvės paukštės į skaitytojų rankas nusileido dar keturios sonetų knygutės: "Man reikia tavęs" (1992 m.), "Vilniaus sonetai", "Ateik" (1993 m.), "Atsveikinimas gruodį" (1994 m.). Greitai turėtų pasirodyti šeštoji knyga - 250 poeto Eugenijaus Matuzevičiaus rašytų laiškų Jubiliatui.

Kas suskaičiuos, kiek Lietuvoje yra kuriančių žmonių, norinčių turėti savo kūrybinę sąjungą, leisti knygas, dvasiškai augti ir tobulėti. Kosto pastangomis gimė Lietuvos kaimo rašytojų sąjunga, subūrusi kelis šimtus kūrėjų, kurie jau išleido daugiau kaip 200 knygų, kasmet parengia įdomų literatūros almanachą. O kiek įvairiausių gražių ir prasmingų konkursų surengta, gabių, talentingų poetų, prozininkų, publicistų surasta, jų svajonėms išsipildyti leista... Visko niekaip nesuminėsi. Tai - Kosto Fedaravičiaus gyvenimo kasdienybė.

Tegu dar daug metų lydi Tave, Kostai, sveikata ir energija, rudėjančios dienos nešykšti džiaugsmo kibirkštelių, kaip ir iki šiol gražus ir sėkmingas, lydimas šviesaus įkvėpimo akimirky, būna Tavo kūrybinis skrydis į mūsų širdis, gyvenimą, poeziją. Būk visada jaunas, kaip šitoje nuotraukoje, kaip šiuose jaunystėje gimusiuose poezijos posmuose.

Algirdas BUTKEVIČIUS



Kostas FEDARAVIČIUS

GIMTOJI ŠALIS

*Pavasario žemė - žiedų karalijos,
Nušvitusios vyšnios žiedlapiais lyja.*

*Dulkelėmis svaidosi varpos kviečių
Ant motinos žemės pūslėtų pečių.*

*Čia saulė lankas iššūkuoja žalias,
Nubraukia nuo veido artojui raukšles.*

*Ir aušta dainom apsipynus diena -
Mažytė dulkelė - gyvybės pilna.*

*Lyg sodo lakštutė mažytė esi, -
Lietuvio širdy tu skambi ir šviesi.*

*Užklota ledais ar rudens rudine,
Tu šildai visus sava krūtine.*

*Gimtoji šalis... Gimtoji šalis...
Ji ašaroj spindi, ja džiaugias širdis.*

1959 m.

BERŽYNĖLIUI

*Baltasis beržynėlis -
Basų dienų palydai...
Pavasarij tu vėlei.
Pavasariu pražydai.*

*Šakas liaunąsias lenkia
Gelsvi žiedų karoliai,
Rausvas taures išverkę
Lyg rūtos - bruknienojai.*

*Matei tu daug, baltasis,
Matei negandą juodą,
Kaip ašarėlės sesių
Į šaltą stingo gruodą.*

*Matei karų baisybę -
Sprogimus dužo toliai...
Kaip, rantom susikibę,
Į mirtįėjo broliai.*

*Į bendrą kapą gulė
Čionai prie tavo kojų.
Ilgai sena motulė
Savų sūnų raudėjo.*

*Matei žilgalvę seną,
Sušaudytą prie vartų.
Nuo kulka partizaną
Pridengdavai ne kartą.*

*Laisvai kaip niekad oši
Prie girios prisiglaudęs.
Užgauna vėjas tošį,
Nuo Baltijos atgaudęs.*

*Rūsčiai šakom sumoji -
Jom kraujas galių duoda:
Gaivina bruknienojus,
Gaivina žemę juodą.*

1958 m.